

LA CASA DE BERNARDA ALBA

Federico García Lorca

“

¡Libros! ¡Libros! He aquí una palabra mágica que equivale a decir "amor", "amor", y que debían los pueblos pedir como el pan

La poesía no quiere adeptos, quiere amantes

Desechad tristezas y melancolías. La vida es amable, tiene pocos días y tan sólo ahora la hemos de gozar

“

Federico García Lorca (Granada, 1898 - 1936)

Poeta i dramaturg espanyol adscrit a la “generación del 27”. Nascut en una família sensible a les arts estudia Filosofia i Lletres i Dret a Granada on comença a freqüentar cercles literaris i intel·lectuals. El 1919 es trasllada a Madrid, a la “Residencia de Estudiantes”, allà coneix Buñuel i Dalí entre d’altres artistes significatius del moment.

El 1920 publica els seus primers reculls de poemes i viatja a Nova York. A partir d’aquest moment s’obre del tot a les avantguardes. El 1931 crea “La Barraca” grup teatral universitari amb l’objectiu d’acostar el teatre al poble. En aquesta època comença a escriure i estrenar peces teatrals. És una figura popular en el món artístic i la seva obra és reconeguda pel públic i la crítica.

El 1936 és detingut a Granada per les seves idees progressistes i la seva condició sexual i afusellat per ordre del governador civil. Tenia 38 anys. El seu cos no s’ha recuperat mai. És el poeta espanyol més llegit de tots els temps.

La casa de Bernarda Alba

Tragèdia en tres actes escrita el 1936, poc abans de l'assassinat del seu autor. Prohibida a Espanya no es va poder estrenar fins el 1945 a Argentina, per iniciativa de Margarita Xirgu.

Aquesta peça és la culminació del procés evolutiu de Lorca des del modernisme a l'avantguardisme assolint aquí la seva fase de plenitud. El dramaturg era del parer que el teatre ha de mostrar la dimensió humana dels personatges però que alhora han de "dur un vestit de poesia". Lorca concep el teatre com una eina didàctica, que ha de servir per criticar la moral antiga i desfasada i oferir un enfocament social i popular. La casa de Bernarda Alba reuneix clarament aquestes característiques.

Bernarda Alba, una dona despòtica i amargada, imposa un dol rigorós a les seves cinc filles després de la mort del seu segon marit. La filla gran, hereva del primer espòs de Bernarda, atreu un pretendent gràcies a la seva fortuna, no així les seves germanes. Però aquest home és també l'amant de la germana petita. A aquesta situació hi hem d'afegir un ambient asfixiant, unes costums atàviques, i gelosia i passions reprimides, al final tot acabarà esclatant dolorosament i no hi haurà prou silencis a la casa de Bernarda per salvar l'honor de la seva família.

"En ocho años que dure el luto no ha de entrar en esta casa el viento de la calle. Haceros cuenta que hemos tapiado con ladrillos puertas y ventanas. Así pasó en casa de mi padre y en casa de mi abuelo. Mientras, podéis empezar a bordaros el ajuar. En el arca tengo veinte piezas de hilo con el que podréis cortar sábanas y embozos"

Altres títols

- Poema del cante jondo (1921)
- Mariana Pineda (1927)
- Romancero gitano (1928)
- Dans la ronde des Faunes (1921)
- La zapatera prodigiosa (1930)
- Poeta en Nueva York (1930)
- Bodas de sangre (1933)
- Yerma (1934)
- Llanto por Ignacio Sánchez Mejías (1935)
- Doña Rosita la soltera o el lenguaje de las flores (1935)
- La casa de Bernarda Alba (1936)

